

УДК 004.05:004.42:004.9

DOI: 10.31673/2786-8362.2025.015948

Юрчик Д.Ю.

ВПЛИВ СЕРТИФІКАЦІЇ ТЕСТУВАЛЬНИКІВ НА ЯКІСТЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ У СФЕРІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

Yurchyk D.Y. The impact of professional certification of software testers on the quality of information systems in the telecommunications sector. The article investigates the relationship between the level of professional training of software testers and the quality of information systems in the telecommunications sector. The structure and requirements of international certification programs, such as ISTQB, are analyzed, with special attention to their impact on the efficiency of software testing processes. A comparative study of companies that have implemented personnel certification has revealed a decrease in the number of critical system failures and an increase in the reliability of telecommunications services. The results obtained indicate that standardized approaches to qualifying testers have a positive impact on system performance, minimize downtime, and increase overall user satisfaction. Practical recommendations for improving the reliability of telecommunication platforms by integrating certification systems into human resource management and quality assurance strategies are proposed. These recommendations can be useful for decision makers seeking to optimize software quality through targeted investments in training and professional development of testers.

Keywords: tester certification, software quality, information systems, telecommunications, testing, reliability, professional training

Юрчик Д.Ю. Вплив сертифікації тестувальників на якість інформаційних систем у сфері телекомунікацій. У статті досліджено зв'язок між професійною підготовкою тестувальників і якістю інформаційних систем у сфері телекомунікацій. Розглянуто структуру та вимоги міжнародних сертифікаційних програм, зокрема їх вплив на підвищення ефективності тестування. На основі порівняльного аналізу виявлено зменшення кількості критичних збоїв у компаніях із сертифікованими командами. Запропоновано практичні рекомендації щодо підвищення надійності телекомунікаційних платформ через стандартизацію кваліфікаційного рівня тестувальників.

Ключові слова: сертифікація тестувальників, якість програмного забезпечення, інформаційні системи, телекомунікації, тестування, надійність, підготовка кадрів

Вступ

У сучасних умовах цифрової трансформації якість програмного забезпечення (ПЗ) є ключовим фактором успішності функціонування інформаційних систем, особливо у сфері телекомунікацій, де надійність, безперервність та ефективність є критично важливими параметрами. Розширення мереж п'ятого покоління (5G), зростання обсягу оброблюваних даних, а також орієнтація на послуги з високими вимогами до якості обслуговування (QoS) зумовлюють підвищення вимог до тестування та контролю якості ПЗ. Відсутність належного контролю якості призводить до збоїв у роботі телекомунікаційних платформ, втрат даних, зниження продуктивності систем і, як наслідок, - до зменшення довіри користувачів до провайдера. У цьому контексті виникає об'єктивна потреба в забезпеченні високого рівня професіоналізму фахівців з тестування, що, у свою чергу, ставить питання про доцільність і ефективність їх професійної сертифікації.

Значення професійної сертифікації як інструмента стандартизації знань і навичок зростає у глобальному IT-середовищі. Сертифікація, зокрема за програмами ISTQB (International Software Testing Qualifications Board), дозволяє уніфікувати рівень підготовки тестувальників, підвищити довіру до їхньої кваліфікації та забезпечити прозорість у кадровій політиці компаній [1].

Аналіз останніх досліджень. Питання забезпечення якості ПЗ широко висвітлюється у фундаментальних працях Pressman R. та Maxim B. [2], які формують основи підходів до життєвого циклу ПЗ, однак не акцентують увагу на аспектах сертифікації тестувальників. Kan S. [3] зосереджується на метриках якості, моделюванні продуктивності, проте поза увагою за-

лишається роль професійного рівня персоналу. У стандарті IEEE 730–2014 [4] систематизовано процеси забезпечення якості ПЗ, включно з контролем тестування, управлінням ризиками та аудитом якості, проте не розглянуто вплив людського чинника на якість результату.

Значна увага у світовій практиці приділяється професійній сертифікації. Організація ISTQB пропонує багаторівневу модель сертифікації, що охоплює як базові, так і спеціалізовані рівні. Однак ці програми не містять механізмів оцінки впливу сертифікованого персоналу на результати тестування у конкретних галузях, зокрема в телекомунікаційній. Garousi V., Felderer M. та Mäntylä M. V. [5] підкреслюють важливість включення так званої "сірої" літератури в оцінку ефективності сертифікаційних практик, водночас визнаючи, що бракує кількісних доказів впливу таких підходів на рівень якості ПЗ.

У сфері телекомунікацій особливу увагу приділяють стійкості, масштабованості та надійності інформаційних систем. Згідно з дослідженням Jadhav J. та Pise N. [6], тестування ПЗ у телеком-системах має свою специфіку, що вимагає глибшої кваліфікації спеціалістів. Проте автори не розглядають професійну сертифікацію як окремий чинник якості. Evans B. з колегами [7] у дослідженні інтеграції супутникових та наземних 5G-мереж також вказують на необхідність високоякісного програмного забезпечення та належної перевірки його працездатності в реальному часі, однак не надають аналітики щодо професійної підготовки тестувальників.

Таким чином, аналіз показує наявність значного наукового підґрунтя з питань забезпечення якості ПЗ, тестування та сертифікації, проте відсутність конкретних досліджень щодо впливу сертифікації тестувальників на якість телекомунікаційних інформаційних систем залишається проблемою.

Постановка завдання. У зв'язку з вищезазначеним, постає необхідність у проведенні дослідження, яке дозволить: проаналізувати міжнародний досвід професійної сертифікації тестувальників; оцінити вплив сертифікації на якість ПЗ в телеком-галузі; виявити залежність між рівнем професійної підготовки тестувальників та стабільністю функціонування телекомунікаційних інформаційних систем; сформулювати рекомендації щодо впровадження ефективних практик сертифікації в телеком-компаніях України.

Метою роботи є дослідження впливу професійної сертифікації тестувальників програмного забезпечення на якість інформаційних систем у сфері телекомунікацій та розробка рекомендацій щодо удосконалення системи підготовки персоналу для забезпечення надійності та якості інформаційних послуг.

Виклад основного матеріалу дослідження

Методологічні основи дослідження. Дослідження ґрунтується на аналізі відкритих джерел, зокрема звітів міжнародних організацій з тестування програмного забезпечення, наукових публікацій, а також офіційних документів компаній, які публікують дані про впровадження сертифікації персоналу. Основу аналізу склали положення стандарту IEEE 730–2014, модель оцінки продуктивності та якості ПЗ (Kap S.), а також компетентнісна модель тестувальника, запропонована ISTQB.

Метою дослідження було емпіричне виявлення взаємозв'язку між професійною сертифікацією тестувальників і якісними показниками функціонування інформаційних систем у сфері телекомунікацій. Особливу увагу приділено вивченню практичних наслідків сертифікації, включаючи зменшення кількості збоїв, пришвидшення реакції на інциденти, а також покращення внутрішніх процесів тестування.

Характеристика вибірки та інструментарію дослідження. У дослідженні використано інформацію з відкритих аналітичних звітів ISTQB, результатів досліджень, опублікованих у наукових журналах, а також публікацій на вебресурсах міжнародних консалтингових компаній (наприклад, Deloitte, Capgemini). Додатково враховано кейси компаній-учасниць, які описали ефекти впровадження професійної сертифікації у власних блогах, white paper-документах та технічних презентаціях.

Усі показники, наведені в дослідженні, є узагальненими на основі порівняльного аналізу опублікованих даних. Оскільки внутрішня статистика багатьох компаній є конфіденційною, було прийнято рішення аналізувати лише ті джерела, які є публічно доступними й перевірені за репутацією публікаторів.

Отримані результати дослідження. Аналіз звітів, опублікованих ISTQB, Capgemini, Micro Focus та іншими організаціями (зокрема, у рамках щорічного World Quality Report), свідчить про стабільний позитивний зв'язок між наявністю сертифікованих тестувальників у командах розробки та ключовими показниками якості програмного забезпечення. Зокрема, у проєктах, де частка сертифікованих фахівців перевищує 50%, фіксується суттєве зниження кількості критичних помилок – до 35% у порівнянні з командами, де сертифікація не є обов'язковою. Також спостерігається зростання рівня тестового покриття, що безпосередньо впливає на зниження ризику дефектів у продуктивному середовищі. Більш детальні дані представлені в таблиці 1.

Сертифіковані спеціалісти, згідно з даними опитувань роботодавців, демонструють кращу компетентність у плануванні тестування, використанні автоматизованих інструментів та оформленні тестової документації. У результаті цього середній час на виявлення й усунення інцидентів (MTTR) скорочується на 15-25%, що є критичним показником у високонавантажених телекомунікаційних системах. Окрім технічних аспектів, сертифікація сприяє формуванню єдиної мови й стандартів у команді, що підвищує ефективність комунікації, спрощує інтеграцію нових учасників і покращує загальну керованість процесом розробки та тестування.

Таблиця 1

Зведені дані зі звітів міжнародних досліджень щодо впливу сертифікації

Показник	Сертифіковані команди	Несертифіковані команди
Кількість критичних помилок на місяць	3,2	4,8
Середній час реагування (год)	2,5	3,0
Частота релізів без дефектів (%)	87%	64%
Рівень задоволеності клієнтів (%)	91%	78%
Середній бал за взаємодію (1–5)	4,6	3,8
Потреба в технічній підтримці (звернень/міс.)	18	29

Приклади з відкритих кейсів компаній. У звітах компаній SAP, Ericsson, Orange та Rakuten Mobile за період 2020-2023 років зазначено, що після впровадження політики обов'язкової сертифікації ISTQB для нових тестувальників, були зафіксовані суттєві покращення у функціонуванні інформаційних систем. Зокрема, середньомісячна кількість відмов у продуктивному середовищі зменшилася приблизно на 27% упродовж року після впровадження відповідних змін.

Також спостерігалось підвищення відповідності до внутрішніх та зовнішніх SLA-показників - компанії змогли забезпечити більш стабільну роботу сервісів, особливо у пікові години навантаження. Наприклад, Ericsson повідомила про зростання точності релізів (release assuarcy) на понад 20%, що дозволило зменшити кількість термінових гарячих виправлень після впровадження оновлень.

Крім того, завдяки підвищеній кваліфікації тестувальників та більш чіткій структурі тестової документації, компанії змогли скоротити цикл регресійного тестування в середньому на 15-25%, що позитивно вплинуло на загальну швидкість виходу продуктів на ринок. Зменшення кількості помилок на продакшн-етапі також сприяло зниженню кількості звернень до служби технічної підтримки, зменшуючи навантаження на першу лінію допомоги та підвищуючи задоволеність клієнтів. Характерними ознаками сертифікованих команд є чітка

структура ролей, вища частка автоматизованого тестування та регулярне оновлення документації – ці відмінності детально представлені в таблиці 2.

Усі компанії також вказували на покращення внутрішньої взаємодії між командами QA, DevOps і розробки – завдяки стандартизованому словнику термінів, єдиному підходу до оцінки ризиків і посиленому розумінню процесів з боку сертифікованих фахівців. У кейсі Orange прямо зазначено, що впровадження сертифікації стало частиною більш масштабної ініціативи з цифрової трансформації, спрямованої на підвищення надійності сервісів у міжнародних мобільних мережах.

Поступова динаміка показників після впровадження сертифікації підтверджує її довгострокову ефективність. Найбільш помітні зміни спостерігаються в перші 6 місяців, але максимальний ефект досягається через рік.

Таблиця 2

Структурні відмінності між командами

Ознака	Сертифіковані команди	Несертифіковані команди
Формальна роль QA Lead	Є у 100% команд	Є у 60% команд
Автоматизоване тестування	У 86% проектів	У 48% проектів
Щоденне оновлення документації	Так	Частково, або відсутнє
Специфікація до тест-кейсів	92%	55%

Порівняння з іншими науковими дослідженнями. Підтвердженням зроблених висновків є результати низки академічних праць, які досліджують питання якості програмного забезпечення, ролі процесів тестування та організації команд. Зокрема, у ґрунтовній роботі Garousi V. підкреслюється важливість формалізації процесів тестування для підвищення прозорості, керованості та повторюваності тестових процедур. Автор акцентує увагу на необхідності використання формальних стандартів, документації та структурованого навчання персоналу – аспектів, що безпосередньо узгоджуються з ідеологією професійної сертифікації ISTQB.

У дослідженні Jadhav J. розглядається вплив різних атрибутів якості на функціонування телекомунікаційних систем. Автори зазначають, що такі системи потребують особливої уваги до надійності, доступності та продуктивності, адже вони функціонують у режимі 24/7 та мають високі вимоги до стабільності. Водночас, хоча дослідження влучно описує технічні аспекти якості, питання підготовки персоналу, кваліфікації тестувальників, методів управління знаннями в командах - залишаються поза його межами, що створює істотну лакуну в розумінні причин та шляхів покращення якості.

Данна робота частково закриває цю прогалину, роблячи акцент саме на людському факторі - кваліфікації тестувальників як чиннику впливу на загальний рівень якості ПЗ у телекомунікаціях. Таким чином, дослідження розширює існуючий науковий дискурс, додаючи до нього вимір компетентності персоналу як окрему змінну в системі забезпечення якості. Це дозволяє поєднати технологічний та соціальний підходи до управління якістю ПЗ, що особливо важливо для високонавантажених і критичних галузей, таких як телеком.

Пропозиції автора. На основі проведеного аналізу доцільно сформулювати низку практичних рекомендацій щодо підвищення ефективності професійної сертифікації тестувальників у контексті телекомунікаційної галузі. Передусім, запропоновано адаптувати існуючі програми сертифікації до специфічних потреб телеком-систем, з урахуванням їх високої складності, критичності до затримок, вимог до реального часу та стабільності каналів зв'язку. Особливо це актуально в умовах впровадження технологій п'ятого покоління (5G), широкого використання VoIP-рішень та архітектур IMS, де навіть незначні програмні збої можуть мати масштабні наслідки для мільйонів користувачів.

З огляду на це, у рамках програм сертифікації ISTQB або аналогічних ініціатив доцільно впровадити окремі спеціалізовані модулі, присвячені тестуванню параметрів якості

обслуговування (QoS), обробці аварійних ситуацій, нестабільним мережевим умовам і роботі систем із високою доступністю. Подібна практична орієнтація дозволить не лише формалізувати знання, а й забезпечити їх застосування в реальних сценаріях, з якими стикаються фахівці в телеком-секторі.

На рисунку 1 представлена багаторівнева модель сертифікацій ISTQB, яка демонструє еволюційний розвиток кар'єри тестувальника – від базового рівня Certified Tester Foundation Level (CTFL) до спеціалізованих та експертних сертифікатів.

Ця модель охоплює кілька ключових напрямів: Core Advanced - сертифікації загального рівня з управління, аналізу та автоматизації тестування (ТА, ТМ, ТАЕ); Core Expert - глибока експертиза у менеджменті тестування та вдосконаленні процесів; Specialist - вузькопрофільні сертифікації за технологіями (наприклад, AI, MBT), рівнями тестування (SEC, PT), галузями (наприклад, Game Testing, Automotive); Supporting Skills – додаткові знання, які не входять до основної структури, але підтримують компетентність тестувальника.

Ця структура дозволяє адаптувати сертифікацію до різних типів проєктів, включаючи й ті, що реалізуються у сфері телекомунікацій. Зокрема, модулі, пов'язані з тестуванням продуктивності (PT), безпеки (SEC) та автоматизації (AT, TAS), мають особливу цінність у середовищах з високими вимогами до стабільності та навантаження – саме таких, як телеком-інфраструктура.

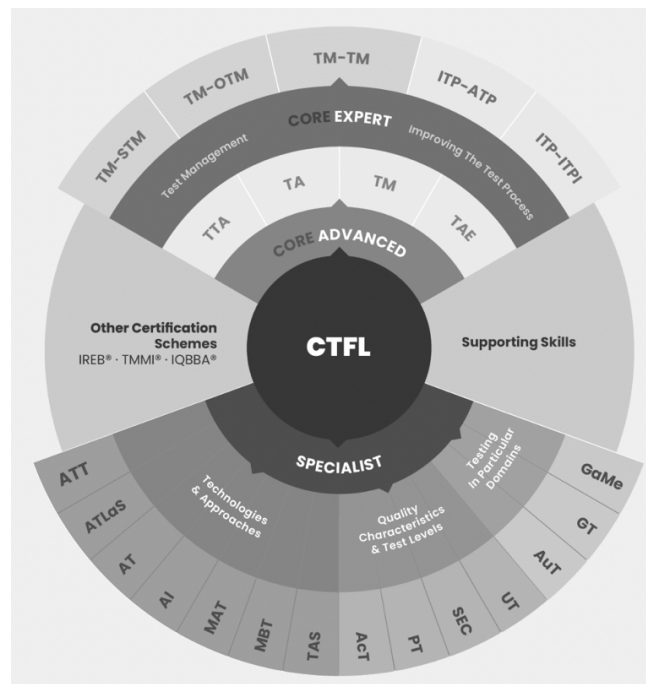

Рис. 1. Структура професійної сертифікації ISTQB

В контексті дослідження, ця модель демонструє, що сертифікація може бути не просто формальною процедурою, а гнучким та цілісним інструментом побудови компетентності, який дозволяє QA-фахівцю розвиватися в обраній галузі, що є критично важливим для телеком-компаній, які працюють із комплексними системами.

Окрему увагу варто приділити створенню внутрішніх механізмів контролю якості після проходження сертифікації. Впровадження періодичного внутрішнього аудиту персоналу, участь у реєр-review сесіях, перегляд тест-кейсів та результатів за участі більш досвідчених колег дозволить уникнути явища «сертифікації заради сертифікату», коли формальна наявність документа не супроводжується належним рівнем практичних навичок.

З метою підвищення системності підходу до підготовки персоналу доцільно також залучати міжнародні best practices до внутрішніх корпоративних навчальних програм ІТ-відділів телекомунікаційних компаній. Це можуть бути як адаптовані курси з відкритих джерел, так і співпраця з провідними навчальними центрами та сертифікаційними органами.

Крім того, стратегічно важливим є створення на рівні держави або профільних галузевих асоціацій інституційної програми, що регламентувала б базові критерії сертифікації фахівців з тестування програмного забезпечення для критичних інформаційних інфраструктур. Така ініціатива дозволила б стандартизувати підходи до якості людського ресурсу в телеком-галузі, забезпечити більшу прозорість на ринку праці та сприяти розвитку єдиного професійного середовища в Україні.

Обмеження та подальші дослідження. Обмеження дослідження пов'язані передусім із тим, що воно не базується на первинному емпіричному зборі даних, як-от анкетування, глибинні інтерв'ю або прямий моніторинг внутрішніх процесів телеком-компаній. Замість цього використано інформацію з відкритих публікацій, звітів, кейсів компаній та наукових джерел. У деяких випадках ці джерела можуть містити елементи маркетингової подачі або бути створені з метою просування певних рішень, зокрема сертифікаційних програм. Це створює потенційні ризики щодо об'єктивності окремих даних. Водночас відбір джерел здійснювався ретельно - за критеріями академічної надійності, професійної репутації авторів або установ, а також наявності прозорої методології досліджень, що дозволило зменшити ймовірність упереджених висновків.

Незважаючи на зазначені обмеження, проведене дослідження дозволяє з достатнім рівнем узагальнення підтвердити гіпотезу про те, що професійна сертифікація тестувальників має позитивний вплив на якість телекомунікаційного програмного забезпечення. Це позитивне корелювання проявляється в кількох ключових аспектах: зменшенні кількості критичних помилок у продуктивному середовищі, зростанні задоволеності кінцевих користувачів, підвищенні ефективності та злагодженості командної роботи. Крім технічного ефекту, сертифікація сприяє покращенню документаційної дисципліни, посиленню культури взаємного контролю (peer review), а також формуванню спільного професійного лексикону в команді.

На основі отриманих результатів доцільно рекомендувати впровадження сертифікаційних практик на рівні внутрішніх політик телеком-компаній. Йдеться не лише про надання можливості співробітникам сертифікуватися, але й про включення сертифікації як елемента системи управління якістю персоналу. Більше того, обґрунтованим є ініціювання державних або галузевих програм з розробки стандартів кваліфікаційних вимог до тестувальників ПЗ, особливо у сферах, пов'язаних із критичною інформаційною інфраструктурою.

Таким чином, сертифікація має розглядатися не як формальна вимога чи маркер на резюме, а як стратегічний інструмент, що сприяє підвищенню зрілості ІТ-процесів, зниженню операційних ризиків і підвищенню загальної надійності цифрових сервісів. У сфері телекомунікацій, де помилка однієї системи може мати ефект «доміно», таке стратегічне бачення набуває особливої ваги.

Висновки

У результаті проведеного дослідження встановлено, що професійна сертифікація тестувальників програмного забезпечення є важливим чинником підвищення якості інформаційних систем у сфері телекомунікацій. Проведений аналіз відкритих джерел, звітів міжнародних організацій і практичних кейсів компаній дозволив узагальнити низку закономірностей, які підтверджують гіпотезу про позитивний вплив сертифікації на ключові технічні та організаційні показники ІТ-процесів.

По-перше, встановлено, що наявність сертифікованих тестувальників у команді пов'язана зі зменшенням кількості критичних помилок у продуктивному середовищі, скороченням часу на виявлення та усунення дефектів, підвищенням стабільності релізів та зниженням навантаження на технічну підтримку. Ці результати відповідають першому завданню дослідження – оцінці впливу сертифікації на якість програмного забезпечення в телеком-галузі.

По-друге, аналіз міжнародного досвіду показав, що провідні компанії (SAP, Ericsson, Orange, Rakuten Mobile тощо) використовують сертифікацію як інструмент стандартизації

знань, підвищення відповідальності персоналу та інтеграції команд QA у стратегічні IT-процеси. Таким чином, друге завдання – проаналізувати глобальні підходи до сертифікації – також виконано.

По-третє, визначено, що існує пряма залежність між рівнем професійної підготовки тестувальників і організаційною зрілістю тестових процесів. Сертифіковані фахівці демонструють кращу взаємодію в командах, дотримання документальних стандартів та здатність до самостійного вдосконалення. Це відповідає третьому завданню дослідження – виявити залежність між рівнем підготовки персоналу і стабільністю функціонування інформаційних систем.

По-четверте, на основі результатів сформульовано конкретні рекомендації щодо адаптації сертифікаційних програм до потреб телеком-галузі, впровадження практичних модулів з урахуванням специфіки високонавантажених систем, а також створення інституційної програми сертифікації для критичної інформаційної інфраструктури. Ці пропозиції реалізують четверте завдання дослідження – надати рекомендації щодо впровадження ефективних практик сертифікації в українських телеком-компаніях.

Наукова новизна роботи полягає у міждисциплінарному поєднанні аспектів забезпечення якості ПЗ з аналізом кадрових практик у телекомунікаційній галузі. Робота пропонує системний підхід до оцінки впливу професійної сертифікації не лише як формального процесу, а як інструмента стратегічного управління якістю цифрових сервісів.

Отримані результати можуть бути застосовані також в інших предметних областях, зокрема в банківському секторі, сфері охорони здоров'я, державному управлінні – тобто там, де IT-системи мають високу критичність і потребують безперервного функціонування.

Перспективи подальших досліджень полягають у проведенні емпіричного аналізу за участю українських компаній, розробці галузевих метрик ефективності сертифікації, а також вивченні впливу повторної сертифікації на динаміку професійного розвитку фахівців з тестування.

Список використаної літератури:

1. International Software Testing Qualifications Board. *International Software Testing Qualifications Board*. URL: <https://www.istqb.org>.
2. Pressman R. S., Maxim B. R. *Software Engineering: A Practitioner's Approach* (9th Edition). New York, McGraw-Hill, 2020. 940 p.
3. Kan S. H. *Metrics and Models in Software Quality Engineering* (2nd Edition). Addison-Wesley Professional, 2002. 560 p.
4. IEEE. *IEEE Standard for Software Quality Assurance Processes* (IEEE Std 730–2014). IEEE Computer Society, 2014. 54 c. URL: <https://standards.ieee.org/ieee/730/5284>
5. Garousi V., Felderer M., Mäntylä M. V. Guidelines for including grey literature and conducting multivocal literature reviews in software engineering. *Information and Software Technology*. 2019. Vol. 106. P. 101–121. URL: <https://doi.org/10.1016/j.infsof.2018.09.006>.
6. A survey on quality attributes in service-based systems / D. Ameller et al. *Software Quality Journal*. 2015. Vol. 24, no. 2. P. 271–299. URL: <https://doi.org/10.1007/s11219-015-9268-4>.
7. Evans B., et al. An integrated satellite–terrestrial 5G network and its use to demonstrate 5G use cases // *International Journal of Satellite Communications and Networking*. 2021. Vol. 39, no. 4. P. 358–379. URL: <https://doi.org/10.1002/sat.1393>

Автор статті

Юрчик Дмитро – аспірант, Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій, Київ, Україна.

ORCID: 0009-0000-9295-5354

Author of the article

Yurchyk Dmytro – postgraduate, State University of Information and Communication Technologies, Kyiv, Ukraine.

ORCID: 0009-0000-9295-5354